

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/54/2020
Identifikačné číslo spisu: 6414203529
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6414203529.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ C.. H. M., trvalým pobytom v M. Q. - V.E., Č. XXX/X, 2/ Y. Q., trvalým pobytom vo A., M.. J.. Y. XXXX/XX, 3/ X. F., trvalým pobytom v M. Q., H. XXX/XX, 4/ X. Q., trvalým pobytom v V., H.Á. XX/XX, 5/ U. F., trvalým pobytom v M. Q., H. XXX/XX, 6/ R. Č., trvalým pobytom v M. Q., H. XXX/XX, 7/ X. M., trvalým pobytom v M. Q., H. XXX/X, 8/ Y. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy trvalým pobytom v M. Q. XXX, 9/ U. V., trvalým pobytom v M. Q., H. XXX/XX, 10/ X. U., trvalým pobytom v M. Q., T. F. XXX/XX, 11/ A. U., trvalým pobytom v F., T. A. XXXX/XX, 12/ Y. V., trvalým pobytom v Ž. W. Q., L. XXX/XXX, 13/ Y. Y., trvalým pobytom v Ž.K. W. Q., Y. C.. Š. XXX/XX, 14/ U. F., trvalým pobytom v M. Q., H. XXX/XX, 15/ R. M., trvalým pobytom v M. Q. - V., Č. XXX/X, 16/ Pozemkového spoločenstva lesného urbáriátu s právnou subjektivitou, so sídlom v Kľačanoch Trnavej Hore, IČO: 37 997 882, všetci žalobcovia zastúpení Advokátskou kanceláriou Krnáč, s. r. o., so sídlom v Banskej Bystrici, LUX Residence, Námestie slobody 2, proti žalovaným 1/ Y. R. V., trvalým pobytom v Ž. W. Q., T.Á. XX, 2/ E. Y., trvalým pobytom v M. Q. - V., Š. XXX/X, obidvoch zastúpených advokátom JUDr. Samuelom Baránikom, so sídlom v Bratislave, Podjavorinskej 7, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12C/34/2014, o dovolaní žalobcov 1/ až 7/ a 9/ až 16/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. apríla 2019 sp. zn. 16Co/21/2018 takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/21/2018-325 zo dňa 25. apríla 2019 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 12. júna 2017 č. k. 12C/34/2014-258 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že darovacia zmluva zo dňa 21. júna 2012, uzavretá medzi žalovanou 2/ a žalovaným 1/, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol zapísaný pod č. U.-XXXX/XX-T.. XX/XX je neplatná pre porušenie predkupného práva voči podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti, keď žalovaní nepreukázali vzťah navzájom blízkych osôb. Žaloba bola podaná 21. marca 2014 za účinnosti § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, ktorý dával možnosť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je

alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

1.2. Pre vzťah blízkych osôb je charakteristické, že ujmu, ktorú utrpel jeden zo žalovaných, druhý žalovaný dôvodne pociťoval ako vlastnú ujmu. Žalovaní tvrdili, že sú veľmi blízkymi, dobrými priateľmi, ktorí si vzájomnú citovú väzbu prejavujú pri príležitosti sviatkov, návštevami, spoločnými dovolenkami. Tento vzťah vznikol ešte za života manžela žalovanej 2/, ktorý pomáhal žalovanému 1/ so stavbou nehnuteľnosti v Ž. W. Q.. Keď manžel žalovanej 2/ v roku 2006 zomrel, žalovaný 1/ sa snažil žalovanej 2/ pomáhať. Smrť manžela žalovanej ich ešte viac citovo zblížila. Žalovaný pomáhal aj matke žalovanej, ktorá mala zdravotné problémy. Keď sa v r. 2011 žalovanej pokazilo auto, žalovaný pre ňu kúpil a daroval jej auto. Žalovaná ponúkla žalovanému svoje nehnuteľnosti. V januári 2012 spísala závet, v ktorom za jedného z dedičov označila žalovaného. Keď v roku 2012 zomrela matka žalovanej, žalovaný jej ujmu prežíval ako svoju vlastnú. Žalovaný 1/ materiálne pomáhal žalovanej 2/ nad mieru bežne obvyklú v jej ťažkých životných situáciách. Vzhľadom na to, že išlo o vzťah osôb blízkych, bolo možné, aby žalovaná 2/ darovala časť svojich nehnuteľností žalovanému 1/ bez nutnosti realizácie predkupného práva. Žalobcovia nepreukázali tvrdenia o neplatnosti darovacej zmluvy. Z výpovedí žalovaných aj svedka Y.C. V. mal okresný súd preukázané, že žalovaní sú osobami blízkymi, aj keď nie je medzi nimi príbuzenský vzťah. Tvrdenia žalobcov, že žalovaní neboli navzájom blízke osoby neboli preukázané ani z výpovedí žalobkyň 3/ a 4/. Vzájomná blízkosť osôb je daná ich správaním, vzájomnou pomocou a pociťovaním ujmy toho druhého ako vlastnej. To neznamená, že sa žalovaní o svojom vzťahu musia vyjadrovať na verejnosti.

1.3. Ďalšie dôvody pre zamietnutie žaloby okresný súd zistil z toho, že dňa 10. októbra 2004 bol žalobca 16/ premenený na pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou. Zmluva o pozemkovom spoločenstve v článku VI., bod 1. a 3. upravila možnosť členov spoločenstva prevádzať svoj vlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti. Pri prevode má pozemkové spoločenstvo predkupné právo, okrem prevodu na blízke osoby. Aj v stanovách žalobcu 16/ sú podmienky prevodu upravené rovnako. Okrem toho, dôvodom zamietnutia žaloby žalobcov 3/ až 16/ bolo, že žalovaní vzniesli námietku premlčania, lebo žalobcovia do konania pristúpili po uplynutí trojročnej premlčacej doby na návrh, ktorý bol súdu doručený 31. júla 2015. Okresný súd pripustil vstup žalobcov 3/ až 16/ do konania uznesením sp. zn. 12C/34/2014 zo dňa 10. augusta 2015. Námietka premlčania bola dôvodná, lebo predmetom sporu bolo majetkové právo, ktoré sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe.

1.4. Okresný súd zamietol žalobu žalobcov 3/ a 5/ z dôvodu zániku ich aktívnej legitímácie, lebo v čase vydania rozhodnutia neboli podielovými spoluvlastníkmi spoločných nehnuteľností z dôvodu ich prevodu na Y. E. C. F.Z., ktorí sa stali osobami oprávnenými z predkupného práva namiesto žalobcov 3/ a 5/.

1.5. Okresný súd konanie o žalobe žalobkyne 8/ zastavil, lebo táto zomrela dňa XX. E. XXXX a z uznesenia 4D/41/2016, Dnot 108/2016 zo dňa 18. októbra 2016 zistil, že dedičia neprejavili záujem v spore pokračovať postupom podľa § 61, § 63 CSP.

1.6. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 101, § 116, § 140, § 628 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaní 1/, 2/ boli v konaní úspešní a súd prvej inštancie im podľa § 255 ods. 1, § 262 CSP priznal náhradu trov v pomere 100 %.

2.1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. apríla 2019 sp. zn. 16Co/21/2018 potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalobu zamietol a žalovaným priznal náhradu trov konania. Vo výroku, ktorým konanie o návrhu žalobkyne 8/ zastavil, zostal rozsudok nedotknutý. Žalobcov 1/ až 7/, 9/ až 16/ zaviazal povinnosťou spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným 1/, 2/ trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.2. Odvolací súd mal za nesporné, že už v čase uzavretia spornej darovacej zmluvy bol žalobca 16/ pozemkovým spoločenstvom s právnou subjektivitou. Pozemkové spoločenstvo spravuje spoločnú nehnuteľnosť, na ktorej sa darovacou zmluvou prevádzal spoluvlastnícky podiel medzi žalovanými 1/ a 2/. Za pozemkové spoločenstvo je oprávnený navonok konať jeho štatutárny orgán, ktorým je výbor pozemkového spoločenstva. Členovia štatutárneho orgánu boli síce aj žalobcovia 1/ a 2/, ale z obsahu žaloby vyplývalo, že ju podali len ako fyzické osoby, členovia pozemkového spoločenstva. Aktívna legitímácia a súčasne naliehaný právny záujem svedčili iba žalobcovia 16/, ale voči nemu bola vznesená dôvodne námietka premlčania, nebol dôvod posudzovať platnosť darovacej zmluvy z hľadiska toho, že medzi žalovanými bol vzťah blízkych osôb podľa § 116 Občianskeho zákonníka, ani stratu aktívnej legitímácie pôvodných žalobcov 3/ a 5/ tým, že v priebehu konania previedli vlastníctvo na spoločnej

nehnuteľnosti. Okrem toho, žalobcovia nenapadli skutkové a právne závery o premlčaní práva a o zániku aktívnej legitímácie žalobcov 3/ a 5/, preto sa uvedenými dôvodmi odvolací súd podrobnejšie nezaoberal. V odvolacom konaní nebol dôvod zaoberať sa ani obranou žalovaných, že v dôsledku pozemkových úprav a prečíslovania parciel v kat. úz. V., kde sa nachádza spoločná nehnuteľnosť, žalobcovia nemajú (stratili) naliehavý právny záujem na požadovanom určení, lebo taký rozsudok by nemohol byť podkladom pre zápis do katastra nehnuteľností.

2.3. Odvolací súd vzhľadom na obsah odvolania poukázal na to, že žalobcovia záver okresného súdu, že darovacia zmluva bola urobená medzi blízkymi osobami, nespochybnili. Žalovaní preukázali vzájomný vzťah blízkych osôb správaním, vzájomnou pomocou a poskytovaním majetkových hodnôt a plnení, ktoré prevyšuje bežné spoločenské normy v medziľudských vzťahoch. Okresný súd správne vyhodnotil správanie žalovaného 1/ a žalovanej 2/ v rôznych životných situáciách počas dlhej doby pred uzavretím spornej darovacej zmluvy, ako správanie nad mieru bežne obvyklé. Žalobcovia neuviedli žiadny relevantný dôkaz o účelovosti správania sa žalovaných, aby legalizovali darovaciu zmluvu. Prejavy vzájomnej náklonnosti a pocitovania ujmy nevyžadujú ani reciprocitu, ani formu, lebo ide o autonómnu sféru správania sa účastníkov právneho úkonu, ktorá vyžaduje individuálne posúdenie. V prípade sporu mali žalobcovia povinnosť predložiť iný hodnoverný výklad, a tým spochybniť správanie sa žalovaných, ktoré si navzájom prejavovali po dlhšiu dobu, nielen za dobu predchádzajúcu spornému darovaniu.

2.4. Výrok, ktorým okresný súd konanie o žalobe žalobkyne 8/ zastavil z dôvodu jej úmrtia, strany sporu rešpektovali, zastavenie konania nebolo odvolaním dotknuté. Aj keď žalovaní na pojednávaní na odvolacom súde tvrdili, že žalobcovia napadli aj výrok o zastavení konania, z obsahu odvolania a označenia strán sporu takýto výklad nevyplýva. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom na obsah žaloby a postavenie žalobkyne 8/, ktorá v priebehu konania zomrela, bolo zastavenie konania voči nej procesne správne, lebo konala len za seba a smrťou zanikla jej procesná spôsobilosť.

2.5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“). Neunesenie dôkazného bremena skutkových tvrdení je na ťarchu žalobcov, jeho procesným dôsledkom je zamietnutie žaloby a povinnosť neúspešnej strany nahradiť účelne vynaložené trovy konania protistrane, ktorá bola v konaní úspešná. V konaní na súde prvej inštancie boli úspešní žalovaní, ktorým okresný súd správne priznal náhradu trov od neúspešných žalobcov. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní, preto krajský súd rozhodol o povinnosti žalobcov nahradiť žalovaným 1/, 2/ trovy odvolacieho konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %. V ďalšom konaní okresný súd môže rozhodnúť už iba o výške náhrady trov, ktoré priznal súd prvej inštancie a odvolací súd, a to postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

3.1. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ - 7/ a 9/ - 16/ (ďalej aj „dovolateľa“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnili tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil (dovolateľom), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej situácii, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP), a tiež tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

3.2. Záseh odvolacieho súdu do práva žalobcov na spravodlivý proces spočíval podľa dovolateľov v tom, že odvolací súd rozsudkom zo dňa 25.04.2019 zrušil princíp predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktorý je považovaný za komponent princípov právneho štátu, zvlášť princípu právnej istoty. Odvolací súd napriek tomu, že sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie a uviedol, že okresný súd nesprávne vychádzal z toho, že naliehavý právny záujem na strane žalobcov fyzických osôb bol daný, pretože okresný súd nerozlišoval právne postavenie a právne vzťahy pozemkového spoločenstva s právnou subjektivitou, práva jeho členov a právne vzťahy vyplývajú z existencie spoločnej nehnuteľnosti, ktoré sa naplnia a majú význam iba v rámci pozemkového spoločenstva, potvrdil rozsudok okresného súdu ako vo výroku vecne správny z dôvodu, že aktívna legitímácia a súčasne naliehavý právny záujem svedčili iba žalobcovi 16/, voči ktorému bola vznesená dôvodná námietka premlčania. Nebol preto dôvod posudzovať platnosť zmluvy z hľadiska toho, že medzi žalovanými bol vzťah blízkych osôb podľa § 116 Občianskeho zákonníka, ani strata aktívnej legitímácie pôvodných žalobcov 3/ a 5/ tým, že v priebehu konania previedli vlastníctvo na spoločnej nehnuteľnosti, pričom žalobcom nedal možnosť sa k právnemu posúdeniu vyjadriť. Žalobcovia tiež uviedli, že im v priebehu odvolacieho konania zo strany odvolacieho súdu nebolo doručené podanie žalovaných - vyjadrenie, hoci

sa nachádza v súdnom spise. Žalobcovia tak nemali možnosť vyhľadať potrebné informácie so skutkovými tvrdeniami žalovaných, ani sa k nim vyjadriť. Dovolatelia majú za to, že takýmto postupom súdu (nedoručenie vyjadrenia) došlo k vytvoreniu stavu nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čím zároveň došlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces.

3.3. V súvislosti s prípustnosťou dovolania vyvodzovanou podľa ust. § 421 ods. 1 písm. c) CSP, v zmysle ktorej je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne uviedli, že sa nestotožňujú s právnym názorom odvolacieho súdu, že aktívna legitímácia a súčasne naliehavý právny záujem svedčili iba žalobcovi 16/ (Pozemkovému spoločenstvu lesného urbariátu s právnou subjektivitou). Svoju argumentáciu podporili poukazom na rozdielny právny názor dovolacieho súdu uvedený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2019 sp. zn. 8Cdo/31/2018.

3.4. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhli, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil, eventuálne zmenil.

4. Žalovaní vo svojom vyjadrení uviedli, že dovolanie dovolateľov považujú za nedôvodné a neprípustné, a preto žiadali o jeho odmietnutie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. Dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania dovolateľov na základe obsahu (čl. 11 CSP v spojení § 124 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že dovolatelia vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. c) CSP.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhoduje o jeho občianskych právach a záväzkoch. V zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru jednou zo všeobecných záruk spravodlivého prejednávania veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“. Tento princíp je jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania a vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť protistrane. Koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť predložiť nielen všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa pred ním. Požiadavka, aby procesné strany v konaní mali možnosť dozvedieť sa a vyjadriť sa ku všetkým zhromaždeným dôkazom alebo k stanoviskám pripojeným v spise, sa aplikuje aj na odvolacie konanie.

9. Európsky súd pre ľudské práva vydal dňa 13. januára 2015 rozsudok vo veci Trančíková proti Slovenskej republike, v ktorom sa zaoberal aj opodstatnenosťou námietky o nemožnosti vyjadriť sa k vyjadreniu protistrany v rámci odvolacieho konania. V tomto rozsudku dospel Európsky súd pre ľudské práva k názoru, že aj keď vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo argumenty, ku ktorým by sa procesná strana už nevyjadřila v predchádzajúcom priebehu konania a prípadne ide o vyjadrenie nemajúce vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, musí byť druhému účastníkovi daná možnosť oboznámiť sa s ním, ak bolo formulované ako právna a skutková argumentácia (obdobne pozri aj rozsudok ESĽP vo veci Niderst-Huber proti Švajčiarsku č. 18990/91, 18.2.1997, § 27). V rozsudku sa doslovne uvádza, že „požiadavka, aby účastníci súdneho konania mali možnosť dozvedieť sa o

všetkých predložených dôkazoch alebo vyjadreniach podaných v ich veci a vyjadriť sa k nim, sa vzťahuje na odvolacie konanie rovnako ako na prvostupňové konanie, a to napriek skutočnosti, že odvolanie nemusí vyvolať žiadnu novú argumentáciu“. Pokiaľ súd takúto možnosť druhej procesnej strane nevytvorí, dochádza k porušeniu práva na spravodlivé konanie, ktoré je zaručené článkom 6 ods. 1 Dohovoru (rovnako tak v rozsudku vo veci Niderst-Huber proti Švajčiarsku, § 29).

10. Právo účastníkov konania (strán sporu) na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov je súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie. Pritom nie je podstatné, či podľa názoru (odvolacieho) súdu ide o podanie skutkovo a právne významné alebo bezvýznamné, pretože túto skutočnosť posudzuje výlučne druhá strana konania. Každá strana musí mať možnosť nielen predložiť dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné na to, aby jej požiadavky uspeli, ale aj zoznámiť sa s každým dokladom a pripomienkami predloženými súdu na účely ovplyvnenia jeho rozhodnutia a vyjadriť sa k nim. Kontradiktórny spor znamená možnosť strany popierať (contra dicere) požiadavky a argumenty druhej strany a právo na to, aby vypočuli jej argumenty a návrhy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 31/2016, III. ÚS 32/2015, I. ÚS 276/2016, I. ÚS 230/03, IV. ÚS 186/09, II. ÚS 18/2013).

11. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné z preskúvaného spisu konštatovať, že žalovaní doručili dňa 11. decembra 2017 Vyjadrenie na výzvu súdu zo dňa 27. novembra 2017 (č. l. 305 a nasl.), ktoré však napriek tomu, že bolo nevyhnutné zohľadniť skutočnosť, že sa predmetné podanie týkalo merita veci z hľadiska jeho obsahu a hodnotiacej sily dôkazu, dovolateľom doručené nebolo. Je potrebné poukázať na to, že sa v súdnom spise nenachádza ani úprava s pokynom na odoslanie daného podania. Z obsahu spisu vyplýva, že potvrdenie o odoslaní priložené za doručeným vyjadrením je potvrdením o odoslaní výzvy na zaplatenie súdneho poplatku a príkazu na úhradu (č. l. 278 - 279). V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia EŠLP je preto povinné konštatovať, že týmto postupom odvolacieho súdu, ktorý nedoručil predmetné podanie protistrane, došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň k odňatiu možnosti dovolateľov konať pred súdom, čo je potrebné považovať za procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené bude úlohou odvolacieho súdu predmetné podanie doručiť a až následne pokračovať v odvolacom konaní.

13. So zreteľom na uvedené dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP), pričom sa ďalšími dovolacími námietkami už nezaoberal.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.